

Disse 3 Vædringsforslag ere saaledes bortfaldne.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg skal ikke komme nærmere eller i alt Fald ikke meget nærmere ind paa de Forslag, hvorom der endnu er Uenighed mellem Flertallet i Udvalget og mig. Det er i det Væsentlige set paa tre Punkter: Spørgsmaalet om Fortsættelsen af Opførelsen af Latinstolen i Nalborg, Spørgsmaalet om Theatrets Budget og Spørgsmaalet om Tilskud til Realskolerne. Om de to første har jeg jo tilstrækkelig udtalet mig ved anden Behandling og ser ingen Grund til at gjentage, hvad der er sagt. Hvad det sidste angaar, kan jeg kun meget beklage, at det ærede Flertal har været saa streng mod Realskolerne og nedsat Summen saa meget, som gjort er. Man er gaaet ud fra et Standpunkt, som jeg meget vel kan forstaa fra det ærede Flertals Side, men som jeg ikke tror er praktisk; man gaar ud fra det Standpunkt kun at tage Hensyn til, hvad der i Marts 1885 er blevet vedtaget her i Thinget og saa dertil føie enkelte Forhøielser, og altsaa fuldstændig se bort fra, hvad der er sket siden, et Standpunkt, som er meget forstaaeligt, men som det ærede Flertal ogsaa vil forstaa, at jeg ikke uden videre kan acceptere. Jeg finder det derfor ikke nu paa et saa høit Stadium af Forhandlingerne her i Thinget hensigtsmæssigt at gjenneemgaa de enkelte Forslag og sige: Ja, det og, det kunde jeg acceptere, det og det ikke. Jeg tror ikke, det vil føre til noget virkeligt Resultat, naar som sagt Udvalgets Flertal staar paa det af mig angivne Standpunkt. Som man vil se, er der opnaaet Enighed paa meget væsentlige Punkter mellem Udvalget og mig. Dette gælder da først om Tilskudet til Opførelsen af en Del Kirker. For at man dog ikke skal tro, at denne Enighed er større, end den er, maa jeg gjøre det høitærede Thing opmærksom paa, at der kan anføres meget væsentlige principielle Grunde mod at gaa den Vej, som her hele Udvalget har foreslaaet, og som jeg for i Aar accepterer. Det kan næppe siges — strengt taget — at være berettiget at tage af de Indtægter, der ere henlagte til Lønning af Geistligheden for derfor at opføre Kirker, men paa den anden Side staa jo dog alle de virkelige Indtægter i en saadan naturlig Forbindelse med hinanden, at det i alt Fald for en enkelt Gang kan forsvares. Men dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at de Midler, der i det Hele taget kan være Tale om at tage fat paa, ere jo den ved Afdrag fra Præstefaldene opsparede Formue. Den er i

Et og Alt for Diebliffet med et rundt Tal 100,000 Kr. Den vil ganske vist hvert Aar stige lidt, men ikke meget, især med de nu saa stærkt nedadgaaende Kapitelstaxter. Naar det nu forlanges, at man af denne Formue skal bruge til disse Kirker her en 50,000 Kr. omtrent, vil den Kapital, der er opsparet den sidste halve Snes Aar, være sunket ned til Halvdelen. Man vil altsaa se, at vel kan man for denne Gang gaa denne Vej, men mene, at nu er det afgjort for Fremtiden, at man deler Udgiften, det Statsstilskud, man hidtil har givet til nye Kirker, paa en saadan Maade, at Staten giver det Halve og Stiftsmidlerne det Halve, deri vil man stufses, thi det er der ikke tilstrækkelig Benge til, men for i Aar kan det gaa. Den Betingelse, som det ærede Udvalg har stillet for at bevilge de 60,000 Kr. til Opførelsen af en ny Kirke i Kjøbenhavn, er jeg nødt til at acceptere, og man maa saa se i Fremtiden om muligt at faae et noget større Tilskud fra den ene eller den anden Side. Jeg takker det ærede Udvalg for, at det har tiltraadt Forslagene under Nr. 51 og 52 om Ansættelse af en ny Professor ved Universitetet og Forhøielser af en anden Professors Lønning. Ligeledes takker jeg, fordi man har bevilget mig Istandsættelsen af Ledøie Kirke paa den Maade og i det Omfang, jeg ønsker; jeg tror, at det er rigtigt, som den ærede Ordfører udtalte, at der er saa mange Spør tilbage af det Oprindelige, at man kan restaurere den saaledes, at man virkelig kan faae Ledøie Kirke til at se ud som i gamle Dage, uden at man behøver mere end for nogle Detaillers Bedkommende at se hen til fremmede Lande. Hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds anførte, at det var ubilligt at tage disse 40,000 Kr., som her er Tale om, af Universitetets Kasse, kan jeg ikke indrømme ham. Universitetet er jo Tiende-eier, og skal Ledøie Kirke gjøres i Stand efter sin oprindelige Stil, er det ikke mere end rimeligt, at vedkommende Tiende-eier, her Universitetet, betaler derfor. Det ærede Udvalg vilde ikke ved anden Behandling gaa ind paa mit Forslag om at forbedre Lærerne ved de lærde Skolers Naar ved derigjennem at give et Tilskud til dem af dem, som havde særlig Extraarbejde ved Stilrettelser. Man har ikke villet det af principielle Grunde, og endstjøndt jeg for mit Vedkommende endnu mener, at den Maade, jeg havde foreslaaet, var den retfærdigste, har der heller ikke fra min Side kunnet være noget Væsentligt at indvende mod at gaa en anden Vej, og derefter tildele alle Lærere ved de lærde Skoler et vist aarligt Lønningstillæg. Dette Tillæg vil omtrent være fra 200—280 Kr. for hver